

[M. C. Korsgaard.]

mig i Korthed og skal ikke lægge Beslag paa saa forfærdelig meget af det høje Tings Tid, men det er vel let forstaaeligt, at jeg gerne vil have Lov til at gøre nogle faa Bemærkninger.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Chr. J. Hansen for de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte angaaende Hanstholm Havn, idet han sagde, at Hanstholm Havn vedblivende havde hans Interesse, og saa vidt jeg kunde forstaa, mente det ærede Medlem, at Hanstholm Havn ogsaa havde hele Udvalgsflertallets Interesse.

Naar Mindretallet har fremdraget Spørgsmaalet om Færdigbygningen af Hanstholm Havn, er det fordi denne jo er vedtaget og i Henhold til gældende Lov kan bygges færdig, saa snart Forholdene tillader det, naar blot man vil sætte de fornødne Kræfter ind paa det. Men til Trods for, at det er uhyre mange Aar siden, Hanstholm Havn blev vedtaget, har der ikke i Aarene før Krigen været arbejdet ret stærkt paa den, og i Aarene under Krigen slet ikke; derfor ligger den hen i en Tilstand, som vi deroppe meget maa beklage, og af den Grund har Mindretallet ønsket i Betænkningen at give Udtryk for, at vi venter, at denne Havn hurtigst muligt bliver bygget færdig. Det glæder mig som sagt at høre, at det ærede Medlem — og ogsaa hele Flertallet — er indstillet paa, at Hanstholm Havn hurtigst muligt skal bygges færdig.

Jeg vil dernæst gerne omtale selve det Projekt, som vi i vore Udtalelser i Betænkningen har sagt, at vi ikke kan gaa med til at gennemføre, nemlig Thyborøn-Projektet. Naar vi ikke kan det, er det ud fra de Betragtninger, vi har givet Udtryk for i Betænkningen: vi synes, det er et meget usikkert Foretagende, vi synes, det er et meget dyrt Foretagende, som man paa Forhaand ved og erkender er meget uholdbart. Man erkender, at det formodentlig kun vil kunne holde ca. 150 Aar. Naar man i Projektet kalkulerer med en Udgift paa 92 Mill. Kr., regner man, ved jeg, rundeligt. Man regner ikke med, at denne Sum vil blive overskredet, men man maa jo ikke glemme, at der her er Tale om at bygge dels ud i Havet, dels inden for det Indløb, der er fra Havet til Fjorden. Hele Anlægget skal, saa vidt jeg forstaa, bygges paa meget daarlig og blød Bund og under meget usikre Forhold, saa jeg tror, det er forstaaeligt, at vi nærer nogen Bekymring for, at Forholdene skal udvikle sig saaledes, at Overslagssummen ikke kan holde. Men selv om den holder, selv om det gaar saa glat og saa heldigt,

som Teknikerne i enhver Henseende kan ønske sig, er det dog givet, at Levetiden af det, man bygger, vil indskrænke sig til et vist Antal Aar — om det bliver 100, 150 eller 200 Aar, er der jo ingen af os herinde, der kan vide noget bestemt om. Vi synes derfor, det er mange Penge at ofre, vi synes, det er for mange Penge, og saa vidt vi kan skønne, maa man regne med, at det ikke alene er disse Penge, det drejer sig om; der vil formodentlig igen blive paabegyndt et vist Byggeri i og ved Thyborøn, hvorved Byen vil vokse, og det vil igen bevirke, at bestaaende Bygningsværker, maaske ogsaa Havnen, bliver større og dyrere, alt sammen noget, man ved paa Forhaand, men som man om et vist Antal Aar kommer til at opgive. Derfor har vi fra vor Side sagt, at alle Forhold taget i Betragtning tør vi ikke medvirke til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Nielsen-Man: Jeg har en Række Betæneligheder over for det foreliggende Lovforslag og det Projekt, det bygger paa, og naar jeg til Trods herfor alligevel er med i Flertalsindstillingen og agter at stemme for Lovforslaget ved dets tredie Behandling her i Tinget, vil jeg gerne motivere dette.

Jeg har et ret indgaaende Kendskab til Landbrugsinteresserne omkring Limfjorden, jeg er født og opvokset derovre og har i min Ungdom været med til en mørk Efteraarsnat at kæmpe mod indstrømmende Saltvandsmasser, og jeg ved, med hvilken Interesse Befolkningen paa disse Egne omfatter det store Projekt, der her er Tale om. De Interesser, som Landbruget har, er kun en Del af Spørgsmaalet; der er ogsaa Fiskeriinteresser og Søfartsinteresser, ligesom de vestlige Limfjordsbyer har stor Interesse i hele Projektet, og der kunde nævnes flere.

Jeg vil først omtale Landbrugsinteresserne, saaledes som de tegner sig for de 70 000 Tdr. Landbrugsjord, der findes langs Limfjorden. De værst udsatte af disse lave Arealer har Tid efter anden været udsat for Saltvandsoversvømmelser, der i kortere eller længere Tid har gjort disse Jorder udyrkbare. Da Folketings- og Landstingsudvalget sammen med den højtærede Minister var oppe at besigtige Forholdene, saa man ogsaa paa visse af disse Arealer, der ser ud til at være af daarlig Bonitet. Det er heller ikke absolut fin Jord, og det skyldes, at den for længere Tid siden gennem Aarene har været udsat for Saltvandsoversvømmelser og har mistet en Del af sin Værdi som dyrkbar Jord, men den er alligevel af betydelig